

Čtyřlístek

3/2018

Časopis Domova pro seniory

Havlíčkův Brod

Husova

U Panských

Břevnice

Cestička k domovu

Karel Václav Rais

*Cestička k domovu
známě se vine.
Hezčí je krásnější
než všechny jiné.*

*Douška a šalvěje
kolem ní voní,
nikde se nechodí
tak jako po ní.*

*A kdybych na světě
bůhví kam zašel,
tu cestu k domovu
vždycky bych našel.*

*A kdybych ve světě
smutně se míval,
na téhle cestičce
vždy bych si zpíval.*

Úvodník

Vážení přátelé,

na úvod tohoto čísla našeho časopisu bych ráda připomněla opravdu významné výročí naší organizace.

V letošním roce uplynulo již **120 let** od chvíle, kdy Usnesením městského zastupitelstva Německého Brodu byl „na oslavu padesátileté vlády Jeho veličenstva císaře a krále Františka Josefa I.“ založen první sociální ústav pro německobrodské příslušníky. Od té doby naše zařízení nepřetržitě až dodnes poskytuje sociální služby a je tak pravděpodobně jedním z nejstarších sociálních zařízení v Kraji Vysočina. Je opravdu zajímavé, pročítat evidenční knihy klientů vedené od roku 1898 až do současnosti.

Zařízení původně sídlilo na Žižkově ulici, kde se o 38 obyvatel starala jedna služebná a jedna kuchařka. V roce 1976 byli obyvatelé tohoto domova přestěhováni do adaptované tzv. Wiedenhöfferovy vily v ulici U Panských v Havlíčkově Brodě. Roku 1986 byl předán do správy organizace objekt domova důchodců v Břevnici. Ten byl původně postaven jako obecní škola, ale pro nedostatek žáků byl v roce 1983 přestavěn na zařízení sociálních služeb.

V září roku 2013 převzala organizace do provozu další budovu, tentokrát v blízkosti havlíčkobrodské nemocnice. Jedná se o první nemocniční budovu ve městě, která byla postavena roku 1897. "Plány zhotovil inženýr Karel Pokorný a stavbu provedl inženýr Josef Šupich" - říká nápis na zakládací desce u vstupu do budovy. V letech 2008 - 2009 byla provedena rozsáhlá rekonstrukce této budovy, která byla upravena na objekt sociálních služeb.

Náš nynější **zřizovatel Kraj Vysočina** pro nás staví velkou přístavbu této budovy s kapacitou 109 lůžek. Původně jsme plánovali oslavy 120. výročí založení spojit s otevřením této nové budovy, ale protože zahájení provozu proběhne zřejmě až začátkem příštího roku, tak si dovoluji alespoň touto cestou popřát našemu zařízení dalších 120 let provozování tolik potřebné sociální činnosti.

Krásný zbytek léta a pěkný podzim přeje
Hana Hlaváčková

Aktuality z našich domovů

Husova

- Již tradičně jsme uspořádali nejen pro děti Sportovní den. Jeho součástí bylo zhlédnutí výcviku služebních psů, beseda s hasiči a prohlídka hasičského vozu. Ukončili jsme pro tento školní rok projekt Vzpomínky. Pro uchování vzpomínek klientů pro příští generace jsme společně s dětmi zápisky uložili a zakopali do země. Akce se vydařila, klienti i děti byli spokojeni.

- V červnu jsme byli pozváni na Letní moravskou slavnost do městského Domova v Reynkově ulici. Zde vystoupil dětský soubor Kalamajka a cimbálová muzika Lanštorfčané. Prohlédli jsme si výtvarná díla pana Vymyslického ve vestibulu Domova.

- Také rádi pečeme, upekli jsme třešňovou bublaninu, štrúdl, sušíme jablíčka na křížaly. Těšíme se na novou kuchyňskou linku, kde si usmažíme tolik oblíbené bramboráky nebo uvaříme další dobroty.

- Oslavy narozenin probíhají měsíčně, popřejeme oslavencům a připravíme program. Tentokrátě přišly červnovým oslavencům zaspívat děti z Mateřské školy Zahradnického, v červenci zahrála na dudy paní Křížová a povyprávěla o letních tradicích a

zvyčích na Vysočině, v srpnu jsme měli zmrzlinovou párty, na které nám zahrála slečna Katka Beránková na harmoniku.

- Každý měsíc za námi dochází a vede výtvarnou dílničku paní Kopicová z Galerie Havlíčkův Brod. Vždy přinese zajímavý námět ke zpracování. Klienti rádi přijdou a vyrobí malý dáreček buď pro sebe či výrobek darují někomu blízkému.
- Nebyly by to prázdniny bez nějakého výletu. Některé z nás navštívily zámek ve Světlé nad Sázavou. Prohlédly jsme si expozici starodávných hodin a skla, vyslechly si historii zámku. Výlet jsme zakončily obědem v hostinci U Palánů v Perknově. Moc nám chutnalo a výlet se nám líbil, přestože jsme musely překonávat bariéry – schody, vyvýšené prahy, nerovný terén.

- Trénink paměti, co to je? Trochu se mu podvědomě bráníme, jsme si vědomi toho, že už nám paměť neslouží tolik, jak by měla a teď nás bude někdo zkoušet? Budeme si pamatovat slova? Najdeme stejné obrázky? Někdy ale trénujeme a hlavně vzpomínáme, jak jsme se učili tancovat, kdo z nás chodil do tanečních. Zkoušíme, zda jsme nezapomněli, jak se zachovat při nenadálé situaci, zda ji zvládneme, a zda jsme nezapomněli důležitá telefonní čísla záchranných složek, či jak zabráníme krvácení nebo co dělat s popáleninou. Snad si tedy vzpomeneme.
- Na pozvání Muzea v Havlíčkově Brodě jsme se zajeli podívat do Vlkovska. Hned za rybníkem Cihlář postavil kolektiv muzea napodobeninu středověké sklářské pece. Pro návštěvníky připravili již třetí ročník experimentální tavby skla. Také my jsme si za pomoci mohli vyrobit medaili ze skla nebo z čerstvě namleté mouky připravit placku a upéct na ohništi. Sklářští mistři Novákovi z Dobronína nám ukázali, jak se kouzlí s roztaveným sklem, vyfoukli nádherné skleničky nebo z formy vytáhli pohárky.
- Naše snaha a tréninky pétanque se vyplatily, na turnaji v koulení ve Ždírci u Polné jsme byli třetí!

U Panských

- Měsíc červen jsme začali vystoupením dětí z Mateřského centra Zvoneček. Jako každý rok přišly se svými maminkami, a potěšily naše obyvatele svým zpěvem, smíchem a svou bezprostředností.
- Ve čtvrtek 7. června jsme se zúčastnili Festivalu sociálních služeb, který se konal druhým rokem. Na Havlíčkově náměstí měla naše organizace stánek s informacemi o našem Domově a s výrobky klientů. Jako obvykle šly nejvíce na prodej věci, které se dají sníst – tzn. nudle, pampeliškový med, bezinkový sirup a sušená směs bylinek na čaj.

- V polovině června zavítaly do naší budovy opět děti – tentokrát z Mateřské školy Příčná v Havlíčkově Brodě. Přišly nám zahrát pohádku O Červené Karkulce. Vystoupení bylo plné melodických písniček a vtipných scének a všem se nám moc líbilo. Děti jsme odměnili malými dárečky a budeme se těšit na další vystoupení příští školní rok.

- Paní Lipenská z Krajské knihovny Vysočiny k nám tentokrát přišla s přednáškou na téma „Výlety po známých místech v okolí“. Vyprávění bylo jako vždy zajímavé a poučné.
- V červnu jsme se také seznámili s Karlovarským krajem, zhlédli jsme film „Kdyby tisíc klarinetů“, který byl natočený v tomto kraji, konkrétně v lázních Kynžvart, a pochutnali jsme si na Karlovarském jablečném koláči.
- Koncem měsíce jsme si mohli v prostorách našeho Domova nakoupit nové oblečení.
- Zpěváci z agentury Viola z Olomouce nám přijeli s harmonikou a kytarou zazpívat lidové písně. K jejich zpěvu se s chutí přidala i většina našich obyvatel.

- Česká dudačka Valentýna Křížová nás v polovině července potěšila svým vystoupením „Léto na vsi“. V jejím podání jsme si připomněli lidové tradice a zvyky a za zvuku českých dud nám zazpívala písně známé i téměř zapomenuté.
- V červenci jsme putovali naším krajem - Vysočinou. Povídali jsme si o krásách přírody, o památkách Vysočiny, o tom, kdo kde byl a odkud pochází. Na závěr prezentace si každý ze zúčastněných mohl připomenout své bydliště na fotkách. Protože je Vysočina bramborářský

kraj, použili jsme brambory do „krajového“ pečení. Naše obyvatelka, paní Koubková, nám usmažila výtečné bramboráky a s ostatními ženami jsme upekly bramborový mřížkový koláč s jablky a na přání klientů také štrúdl. Posezení u kávy s těmito dobrotami nemělo chybu☺.

- Pro osvěžení našich obyvatel v letních tropických vedrech, jsme dvakrát uspořádali zmrzlinovou párty a hezky jsme si zamlsali.
- Muzikoterapie byla příjemným uvolněním v horkém letním dni.
- Naše ženy se aktivně zapojily do háčkování piknikové deky, které organizuje spolek Epigram, bojující za záchranu kostela svaté Kateřiny v Havlíčkově Brodě.
- Jihomoravský kraj jsme poznávali během měsíce srpna. Při prezentaci kraje jsme si prohlédli krajinu a památky a zkusili si zapamatovat všechny jeho okresy. K Moravě patří víno a tak výběr filmu byl jednoznačný – Bouřlivé víno s Vladimírem Menšíkem nám ukrátilo jedno srpnové odpoledne. Typickým ovocem Moravy jsou broskve, proto jsme si upekli kynutý broskvový koláč, který všem moc chutnal.
- Úplně na závěr měsíce srpna jsme s tříčlenným družstvem, ve složení paní Koubková, pan Pecen a pan Rasocha, vyrazili reprezentovat náš Domov na Ždírecké koulení, což byl jinými slovy turnaj v petanque. Soutěžilo se venku, počasí nám přálo, souboje družstev byly velice vyrovnané. V prvním souboji jsme získali hned 4 body, další kolo jsme

také vyhráli, ale pak nás štěstí opustilo. Přesto jsme se umístili na krásném 4. místě.

Břevnice

- Začátkem léta se ohrada zazelenala a byl nejvyšší čas přivést ovce. Než jsme si je od pana chovatele odvezli, s chutí jsme si prohlédli krásné hospodářství v Krátech, odkud naše ovečky pochází.
- Na zahradě i v našem hospodářství to kypí životem. Záhonky se zazelenaly, máme druhý vrh králíků a kačena snesla vajíčka. Kachna se ale neukázala býti nejtrpělivější matkou, a tak se vajíček ujala kvočna, která je vaseděla a vzorně se o ně postarala, takže rostou jako z vody.

- Léto jsme si užívali plnými doušky, zahrada nám přináší hodně radosti, ale zároveň nás čeká i dost práce – pečeme ovocné koláče, nakládáme zeleninu a také se pilně věnujeme sběru bylin pro zimní bylinné směsi. Na zahradě nám také stojí nový včelí úl – ale bez včelíček.
- Udělali jsme si letní výlet do Pelestrova, pochutnali jsme si ve výborné restauraci a prohlédli si místní hospodářství.

- O své putování do Compostely se s námi podělila paní ředitelka, která nás navštívila a při našem pravidelném setkání „čaji o druhé“, vyprávěla o své pouti do neznámějšího poutního místa.

- Příjemným zpestřením letních dnů bylo také vystoupení paní Křížové s hrou na dudy, které jsme si vychutnali ve stínu našich lip.

- Na konci léta nás čekal výlet do ZOO Jihlava. Potěšili jsme se pohledem na žirafy, šelmy nebo opice. Pochutnali jsme si na výborné zmrzlině a poseděli při letových ukázkách sov a dravců.

Co chystáme

Husova

- Společné opékání vuřtů s klienty v Břevnici
- Další spolupráce s mateřskou školou Hrajeme si ty i já
- Projekt Vzpomínání
- Tvoření s Liduškou
- Výtvarná dílnička s Jiřkou
- Soutěž ve zdravotnické přípravě v Květinově
- Soutěž Umíš, umím, umíme v DD Reynkova
- Seniorský den a Den otevřených dveří v rámci Týdne sociálních služeb
- Narozeninové oslavy

U Panských

- Sportovní hry ve Světlé nad Sázavou
- Putování Středočeským a |Zlínským krajem a na závěr projektu se budeme věnovat naší matce měst – Praze.
- Účast Hudební vystoupení Agentury Viola z Olomouce
- Opékání špekáčků

- Vystoupení pěveckého sboru „Dolinka“ na 2. ročníku soutěžní amatérské přehlídky „Umím, umíš, umíme“ v Domově pro seniory Reynkova v H. Brodě
- Prodej oděvů
- Vyprávění paní Lipenské
- Ukázka dravých ptáků spojená s vyprávěním o jejich životě
- Hudební piknik u kostela svaté Kateřiny

Břevnice

- Čeká nás další zpracování úrody z naší břevnické zahrady i z toho, co podzimní příroda nadělí.
- S letními dny se rozloučíme při opékání špekáčků a poslechu harmoniky 6. září 2018.
- Těšíme se na pomoc dobrovolníků, se kterými koncem září odvezeme ovce, uklidíme zahradu a hospodářství, abychom vše připravili na podzimní a zimní období.

Přečtěte si...

Vzpomínky

Dne 18. března to bude již 15 let, co bydlím v Domově. Byl jsem v Háji na rozcvičení po mrtvici, odtamtud jsem přešel do našeho Domova, na pokoj číslo 6. Dnes je to čtyřlůžkový pokoj s koupelnou a toaletou, tenkrát nás tam bylo pět. WC jsme měli společné se ženami z pokoje č. 7, kam byl vstup z chodby. Zrovna v tomto roce – 2004 – začala přestavba budovy. Při přestavbě jsme se na čas museli přestěhovat na jiný pokoj. Stavělo se za plného provozu, bylo tu hodně rámusu.

Zvyknul jsem si tu rychle. Jeden spolubydlící na pokoji často popíjel. Jednou odešel do města, tam se opil a zpátky ho přivezli policajti. Druhý den ho odvezli na psychiatrii. Pak odešel do Domova ve Věži a v pokoji jsme zůstali už jen čtyři.

Stalo se mi, že mě v noci najednou někdo chytil za nohu a vzbudil mě. Byl to spolubydlící, nic nechtěl. Občas mě budil i druhý spolubydlící, když se mu něco divokého zdálo. S panem H. jsme každé ráno hrávali dámu, to bylo fajn. Že láska kvete v každém věku jsem viděl, když se spolubydlící zakoukal do paní, co bydlela o patro výš. Chodili spolu po zahradě nebo sedali na lavičce.

Jednou slyším ránu, jdu se podívat na chodbu a tam vidím sklo, tak běžím pro sestru. Na sousedním pokoji zakopla paní a prorazila hlavou sklo u dveří. Pořezala si krk, ale dopadlo to dobře. Sestra volala záchranku. Dispečerka místo pořezala slyšela podřezala, a protože si myslela, že je to sebevražda, přijeli sem i policajti a vyslýchali nás.

Já jsem se tady jednou vydával za policajta. Jeden muž byl hodně zmatený a pořád chtěl jít na policii, že mu zabili ženu, tak jsem mu řekl, že jsem policajt, sepíšu hlášení a pošlu to a on se pak uklidnil a odešel zpátky do pokoje.

Po třech letech jsem se přestěhoval na pokoj č. 2. Tam jsme byli jen tři, ale nebyla tam toaleta. Jeden z mužů si stále pouštěl rádio. Ale pořád přeladňoval stanice, takže rádio nehrálo, jen chrčelo. Když jsem chtěl koukat na televizi, musel jsem na denní místnost, kde byla společná televize pro všechny. Dneska už je televize na každém pokoji. Denně jsem taky chodil na halu a hrál dámu s paní Andulkou. Skoro vždycky jsem ji porazil.

V sousedním pokoji jednu noc upadla paní. Druhá se vzbudila, překročila ji a přišla pro mne. Honem jsem běžel pro sestru a pomohl jsem jí paní uložit do postele. Měl jsem strach, jestli paní zvedneme, protože sestřička byla drobná, ale povedlo se. Horší to bylo po čase, když na pokoji č. 1 upadla v noci jiná paní. Nemohli jsme ji dostat do postele, sestra musela přivést zvedák. Tady slouží v noci jen jedna sestra a tak když v noci někdo spadl, chodila pro mne, abych jí pomohl. Když jsem bydlel ještě v prvním patře, dával jsem vždy po obědě vařit vodu a vařil ostatním kafe. Nyní bydlím ve 2. patře na dvoulůžkovém pokoji a tam je mi nejlíp, je tam víc soukromí.

Z darovaných knih jsem tady založil knihovnu a dělám to dodnes. Taky na zahradě pálím klesti a starám se o stromy – stříhám je, stříkám proti škůdcům a sklízím ovoce. Teď už mi to jde hůř, protože léta přibývají a zdraví se horší.

Ladislav Rasoča

Kde se vzalo kuropění?

V tu dobu se obvykle vyráží na houby a prý i bylinky sebrané za kuropění mají větší sílu. Jenže zatímco naše babičky za kuropění vstávaly, většina z nás má tou dobou ještě půlnoc. Každý ví, že je to velmi, ale velmi brzké ráno. Proč zrovna kuropění? Je to doba, kdy kohouti kokrhají a ohlašují nový den, tedy čas, kdy pějí kurové.

Společenská rubrika září – listopad

Oslavili životní jubileum:

Husova

Irena Janovská

U Panských

Marie Kubátová

Zuzana Kohoutová

Drahoslava Machovcová

Břevnice

Renata Kotěrová

Marie Burdová

Oslavencům přejeme hodně spokojenosti, klidu a životního optimismu.

Přivítali jsme nové obyvatele:

Husova

Miloslav Beránek

Jiřina Malinová

Josef Nikl

U Panských

Milan Čečetka

Stanislav Janč

Zdenka Jančová

Jiřina Jansová

Všem novým obyvatelům přejeme, aby se jim v našem Domově dobře žilo!

Opustili nás:

Husova

Vlasta Křížová

Emilie Černá

U Panských

Jan Meloun

Marie Henzlová

Vlasta Henzlová

Marie Kubátová

Břevnice

Ing. Miloš Vandrovec

Na všechny, kdo nás opustili, vzpomeneme při bohoslužbách.

Pro zamyšlení

Jan Tříska – jeho silné myšlenky o tom, jak prožít život šťastně.

1. „Pokud žiješ pro to, aby Tě lidé přijali, pak umíráš s každým jejich odmítnutím.“

2. „Když jsem četl Bibli, napočítal jsem v ní větu ‚Neboj se‘ třístapětašedesátkrát. Myslím, že je to připomínka na každý den, abychom žili beze strachu. Abychom skutečně ŽILI.“

3. „Když jsem v roce 1977 utekl do zahraničí, denně jsem se obviňoval. Vypadalo to, že se dvěma dětmi umřeme hlady. Čas mě ale naučil dívat se dopředu a nikdy se necítit provinile za rozhodnutí, které jsem v dané chvíli vnímal jako nejlepší.“

4. „To nejlepší na minulosti je, že nám ukazuje, co si nemáme přinášet do budoucnosti.“

5. „Tajemství životního úspěchu a štěstí není v tom, **co** děláš, ale **jak** to děláš. Ne v tom, co vidíš, ale jak se na to díváš. Ne v tom, co Ti přináší nebo odnáší život, ale jak dokážeš prožít každý jeho okamžik. O štěstí nebo neštěstí člověka nikdy nerozhoduje co, ale jak.“

6. „Když jsem byl na dně, pomohlo mi představit si sebe jako mrtvého. Bez možnosti cokoli už změnit. Pak jsem otevřel oči. Najednou jsem měl moc změnit všechno.“

7. „Slyšel jsem repliku, že člověk má jít do hrobu zhuntovanej. Nesouhlasím s tím. Člověk má jít do hrobu především vzdělanej. Proto se pořád učím. Duše smrtí neumírá.“

8. „Ostré slovo? Raději mlčím. Říkám si, že moudrý člověk má své myšlenky v hlavě, hlupák na jazyku.“

9. „Nejvíce zbytečných starostí mi v životě odebralo uvědomění, že nemusím bránit ani vysvětlovat jakékoli své rozhodnutí před druhými. Protože je to můj život.“

10. „Neříkejte, že žijeme jenom jednou. Není to pravda. Žijeme znovu každé ráno. Umíráme jen jednou.“
11. „Snažím se žít tak, abych byl člověkem, po jakém jsem toužil v mládí. To je cesta, jak si splnit své sny.“
12. „Přál jsem si nebýt ničí nepřítel, ale když mě tak někdo vnímal, odmítl jsem být jeho obět.“
13. „Žít šťastný a spokojený život, to není náhoda, která spadne z nebe nebo se stane zásluhou okolností. Žít šťastný a spokojený život je především osobní rozhodnutí. Rozhodnout se žít takový život, aby mi na něm záleželo.“
14. „Nejvíce o sobě jsem se naučil ve chvílích klidu a vnitřní rovnováhy. A to nejzajímavější, co jsem se naučil, bylo, kolik síly mi dá nechat některé věci být.“
15. „Nikdy nedovol, aby strach rozhodoval o Tvé budoucnosti.“
16. „Lépe je věřit a zklamat se, než prožít celý život bez naděje.“
17. „Všechno, co děláš z lásky, děláš dobře.“
18. „Když miluješ to, co děláš, nebo když miluješ to, co máš, v tu chvíli máš všechno, co v životě potřebuješ.“
19. „Když děláš věci s láskou, dáváš tím lidem ve svém okolí doživotní vzpomínku, že jsi tu pro ně byl.“
20. „Jako malého mě děsily bouřky a hromobití. Myslel jsem si, že se na mě nebe zlobí. Jak jsem zestárl, zjistil jsem, že mě bouřky a hromobití uklidňují. Možná proto, že vím, že se i příroda potřebuje někdy vykřičet.“
21. „Říká se o mně, že rád mlčím. Neznamená to, že jsem klidný a bezstarostný. Jen prožívám boje, o kterých nikdo nic neví.“
22. „Nerozmlouvejte mi to, jak žiji. Jsem jen člověk, který musí zemřít, a ten den se s každým dnem blíží. Proto mě, prosím, nechte žít tak, jak chci.“
23. „Můj život možná nemá všechno, jak si představujete, ale já jsem vděčný za všechno, co mám. Díky tomu mi připadá, že můj život má všechno, co potřebuji.“
24. „S nikým se nepoměřuji, nezávodím. Proto když běhám, nikdo mě nemůže porazit.“

25. „Rád cestuji. Když je mi dobře a cestuji, je mi ještě lépe. Když je mi špatně a cestuji, zapomínám na to špatné. A když se v mém životě nic neděje, cestuji, protože se něco vždy začne dít.“

26. „Lidé se prý nemění. Já se snažím nebýt stejný. Naopak být každý den lepší.“

27. „Dávám si pozor na své myšlenky. Jsou totiž jako dům, ve kterém pak musíme bydlet.“

28. „Mám pořád oči na stopkách. Ještě se mi nestalo, aby nějaký okamžik přišel v životě dvakrát.“

29. „Emigrace mě mnohému naučila. Zpočátku jsem prosil Boha, aby učinil můj život snazším. Časem jsem se naučil soustředit spíše na to, abych já byl silnějším. Nakonec jsem v Americe natočil čtyřicet čtyři filmů.“

30. „Když odcházím do divadla nebo z divadla, nikdy ty, na kterých mi záleží, nezanechávám bez laskavého slova. Uvědomuji si totiž, že je možná vidím naposledy.“

Zdroj: internet

Stránky zábavy

Táta říká dcerce: "Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než jedničku, zapomeň, že jsem tvůj otec."

Druhý den se otec ptá: "Tak co jsi dostala z té písemky?"

Dcera po chvíli odpoví: "A ty jsi kdo?"

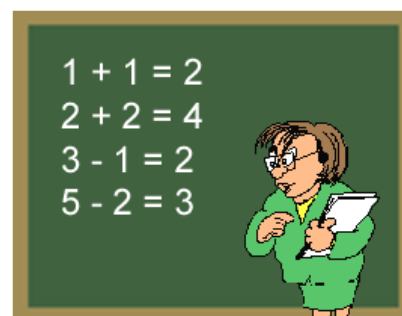
Ve škole na poslední hodině říká paní učitelka:

"Kdo odpoví na moji otázku jako první, může odejít domů."

Pepíček naschvál bouchne pravítkem o lavici.

Paní učitelka se ptá: "Kdo to udělal?"

Pepíček řekne: "Já.....na shledanou"

"Proč se na Vás manžel tak rozzlobil?" ptá se vyšetřovatel.

"Zcela bezdůvodně mě napadl, že neumím vařit," sděluje žena.

"A čím Vám rozbil tu hlavu?"

"Čerstvým knedlíkem."

Trénink paměti a logického myšlení:

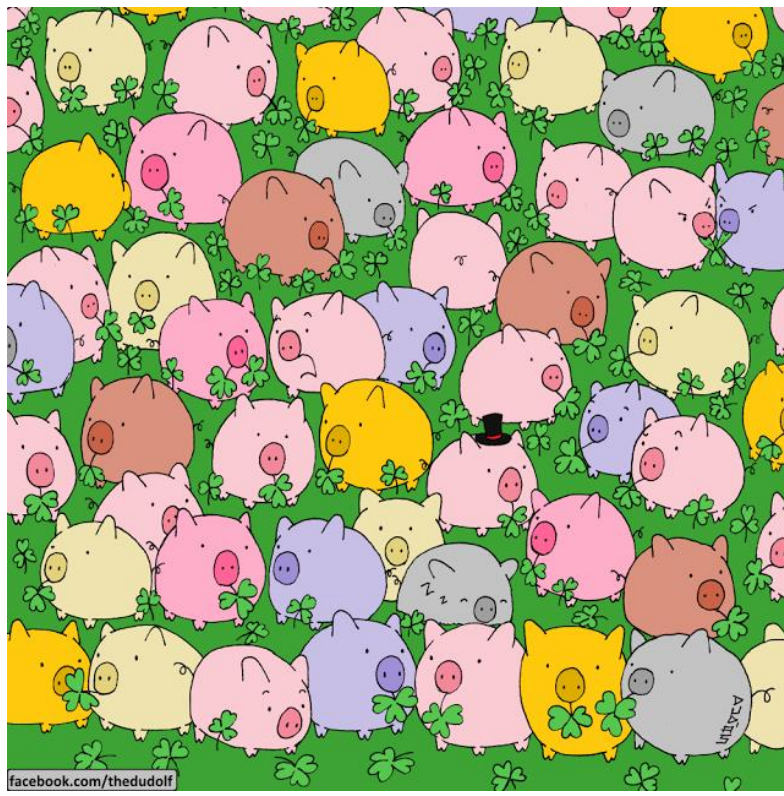
Pro každou trojici přídavných jmen se pokuste najít podstatné jméno, které lze se všemi slovy spojit:

1) smíšený- hluboký - listnatý	8) houpací - dostihový - huculský
2) třináctá - svatební - zámecká	9) uzený - ruský - mateřský
3) rodinná - soukromá - veřejná	10) psací - kulatý - jídelní
4) světová - žabomyší - knoflíková	11) hrudní - lodní - prádelní
5) suché - stolní - šumivé	12) elektrický - lomený - vítězný
6) minerální - pitná – užitková	13) růžová – zeleninová - okrasná
7) zrající – tvrdý – smažený	14) náhrobní – základní - těžký

Doplňte barvu:

1)ulička na Pražském hradě	6)slepecká hůl
2) karetní hra.....Petr	7)kráva Milka
3) působí jakohadr na býka	8)skalice
4) telefonní seznam.....stránky	9) snést.....z nebe
5) jedovatá muchomůrka.....	10)nebo.....zákal

Najděte na obrázku čtyřlístek

Anketa

Anketní otázka z minulého čísla: **Jak jste spokojeni s úklidem v našem Domově?**

Odpovědi:

- ale jo, je to dobrý
- jak kdy, záleží, kdo uklízí
- já jsem spokojen
- jsem velmi spokojena
- většinou je to v pořádku, ale nelíbí se mi, jak uklízí jedna pracovnice

Nová anketní otázka: **Chodili jste rádi do školy a měli jste nějakého oblíbeného nebo neoblíbeného učitele?**

Vaše odpovědi na anketní otázku:

- můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti
- můžete sdělit aktivizačním pracovnícím

Správné odpovědi:

1) les, 2) komnata, 3) škola (oslava), 4) válka, 5) víno, 6) voda, 7) sýr, 8) kůň, 9) jazyk, 10) stůl, 11) koš, 12) oblouk, 13) zahrada, 14) kámen

1) zlatá, 2) černý, 3) červený, 4) zlaté, 5) zelená, 6) bílá, 7) fialová, 8) modrá, 9) modré, 10) šedý nebo zelený

Čtyřlístek je v pravém horním rohu – vlevo od žlutého prasátka.

Vydává:

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01
Havlíčkův Brod

Redakční rada: Hana Hlaváčková, Petra Trefilová, Marie Prášková,
Hana Kubátová, Eva Hedbávná

Zpracovala: Hana Kubátová

Vydáno dne: 5. 9. 2018

Uzávěrka příštího čísla: 19. 11. 2018

Kontakt a náměty do příštího čísla: e.hedbavna@ddhb.cz